

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

אחת שעליה הוא מוסר את הנפש,
וכשהוא מוסר נפש על משהו אחד
הרי שהוא קושר את עצמו למציאות
הקדושה.

ובוודאי שעדיין זה לא הצורה השלימה
של העבודה, אבל לכל הפחות הוא
מחבר את עצמו באופן של חיבור בל
ינתק - שזה מהות הכח של מסירות
נפש, כח שמחבר את האדם לדבר
באופן שלא ניתן לנתק אותו, ולכן על
כל יחיד ויחיד, על מנת להתחבר פנימה,
לבחור לפחות נקודה אחת שעליה הוא
מוכן למסור את נפשו על אותו דבר וכך
הוא יתחבר מכח אותו דבר, - וממילא
הכח ההפוך כבר לא ישלוט עליו באותה
צורה.

המשך שאלה: אם הוא מוכן למסור
את נפשו אבל זה לא עם כל הבהירות.

תשובה: 'כל הבהירות' היא כמובן
משתנה מאדם לאדם מהי הבהירות,
אבל צריך שיסודי הדברים יהיו ברורים
לו.

יש כאן כח של טוב מוחלט כנגד כח
של רע מוחלט.

ומעולם הטוב המוחלט לא היה גלוי כמו
שהוא גלוי עכשיו חוץ ממדרגת מתן
תורה שהיה אז אור בגילוי עוד יותר
גבוה, אבל זולת כך אף שהיה הרבה
מדרגות בכל ימות עולם, אבל עכשיו
עומד להתגלות האור של אחרית הימים
- אף שאין אנו יודעים כמה זמן זה יקח.

ומכנגד עומד מציאות של רע מוחלט
שלא היה מימות עולם. זה הבהירות
השורשית שאליה צריך להגיע.

שאלה: מה העבודה המעשית לאדם שרוצה שיהיה לו קשר פנימי?

תשובה: אחרי ה'הלכות דעות' שברור לאדם המציאות שבתוכה הוא נמצא,
העבודה העמוקה בנפש האדם - שהיא לא חייבת להתבצע דווקא באופן של
פעולת ידים ורגלים - היא עצם ההסכמה לציר לעצמו בצורה הכי בהירה שהעולם
הזה עומד להיגמר, ועכשיו הוא עומד ובוחר האם את כל אהבתו וכל תשוקתו הוא
מכוין למקום האמיתי או שהוא ממשיך להיגרר אחרי העולם עוד ועוד ועוד ועוד
באופן שאין לו קץ. - איפה הוא תוקע את אהבתו, איפה הוא תוקע את חיבור
מחשבתו, איפה כל נפשו נמצאת.

וכמובן, זה לא יעשה בבת אחת, אבל האדם מתחיל בהדרגה בכיוון הזה, - והרי
אדם שעומד לצאת מן העולם אין לו 'עבודה' להפסיק לאהוב את העולם, ואם
הוא ממשיך לאהוב את העולם ולהימשך, הוא שוטה כי הוא יודע שזה דבר
שעומד להיגמר, והרי שזה בהירות שממילא משנה את מציאות הלב, את מציאות
ההרגשות, את כל מציאות החוש של האדם.

שאלה: האם זה נכון לומר שכהיום שיש כח כזה חזק של טומאה, יש 'זה לעומת
זה' של כח הקדושה שזה גם קל יותר לקנות בנפשו את הקנין הזה.

תשובה: שאלה נכונה, מצד אחד זה יותר קשה ומצד אחד זה יותר קל, וברור
- מצד אחד זה יותר קשה כי יש הימשכות נוראית לצד השני, אבל מצד שני, מי
שמוסר נפשו ומתנתק מהדברים האלה, הרי שבקל הוא יכול להגיע פנימה.

שאלה: האם מי שחי יותר בחיצוניות ואינו יכול להיכנס כ"כ פנימה האם ה'זה
לעומת זה' שלו גם כן יותר קל דהיינו שכשהוא ימשך אחרי הטומאה לא יהיה לו
כ"כ קשר אמיץ ופנימי וממילא אין לו צורך גם לקשר כ"כ פנימי לקדושה.

תשובה: לחיות לגמרי בעולם הפנימי המוחלט, כמובן שזה עבודה עמוקה ופנימית
והיא לא מתאימה לרוב רוב הציבור - אמת - אבל עדיין חייב להיות שלכל אחד
יהיה חיבור חזק מאד למציאות הפנים, - וכהמשך למה ששאלו מקודם מה
הנקודה המעשית שיהיה לאדם קשר פנימי - הכח השורשי הפנימי שמחבר את
האדם לנקודה הפנימית, הוא הכח הנקרא בלשון רבותינו מסירות נפש. - יש
מסירות נפש למיתה שזה מסירות נפש לסוג אחד, אבל כמו שנתבאר בשיעור, יש
מסירות נפש לחיים, ומצד כך, כל אדם ואדם צריך לבחור לעצמו איזושהי נקודה
אחת ברוחניות שעליה הוא נותן את נפשו, - ובוודאי שהכי בריא והכי נכון שזה
עיקרו של דבר הוא שהאדם ימסור את נפשו על עמל התורה שדרכו הוא קשור
בפועל לבוורא, אבל כמו שאתם שואלים - לא כל האנשים נמצאים במדרגה הזו
לקשור את עצמו לעילא דרך עמל התורה, אבל האדם יכול לקחת לעצמו נקודה

המשך שאלה: פעמים יתכן שיש לאדם בהירות גדולה והוא מוכן לזה אבל מצד הלב עדיין אין לו תשוקה מספיקה לדבר.

תשובה: אתם בוודאי צודקים מאד, נחזור רק לפרט אחד שהזכרנו כדוגמא, הדוגמא היא לאדם שהולך למות שהוא מרגיש שהקשר שלו עכשיו לעולם הולך ונחלש, יש שוטים שגם ביום שהם מתים הם מנסים לתפוס עוד משהו טעים וכך לצאת מהעולם שזה מעשים שבכל יום אצל אנשי החיצוניות הגמורה, אבל כל אדם שהוא שומר תורה ומצוות וק"ו אם הוא עוסק בתורה לפי ערכו, אם הוא יודע שזה יומו האחרון, לאיפה הנפש שלו תתחבר? - היא תתחבר לקדושה כי הוא יודע שהוא הולך מכאן.

ועכשיו למעשה - אם אדם מחזק בעצמו את האמונה של 'בכל יום אחכה לו שיבוא' והוא באמת מרגיש שאולי יום זה הוא היום האחרון של העולם ואף שיש צד שזה לא היום האחרון, אבל - אולי כן, וזה גופא מנתק אותו מחיבור עמוק למציאות החיים כאן בעולם.

הרי זה ברור שאם החפץ - חיים היה כאן, אם ר' יחזקאל לוינשטיין היה כאן, איך הם היו מדברים ביחס לכל המאורעות שקורים עכשיו בעולם? - אפשר לפתוח מה שהם אומרים אז שקל וחומר שזה נכון לימינו, והרי שבעצם בן אדם פנימי שחי כאן בעולם, - אמנם זה לא בטוח שמשיח מגיע היום וזה לא בטוח שהמלחמה

שברוסיה ואוקראינה זה המלחמה גוג ומגוג' וכאן סוף העולם, ואפילו אם ימצאו רמזים וסימנים ונניח שהם נכונים, אבל אולי זה בבחינת "ביקש הקב"ה לעשות את סנחריב גוג ומגוג ואת חזקיהו משיח" שזה כבר היה הרבה דורות קודם לכן, והרי שאפילו על הצד שכל הרמזים נכונים אך אי"ז מוכרח שזה מה שיהיה...

אבל מכל מקום מידי ספק לא יצא, וזה דבר ברור שרואים שהקב"ה מנהיג את העולם בצורה כזו שישנה אפשרות ברורה שאנחנו נמצאים כבר בפועל לקראת סוף העולם, על אף שעדיין יתכן שזה יקח יותר זמן, - והמציאות הזאת גורמת לאדם בנפשו שממילא החיבור שלו לעולם הולך ונחלש.

וכמובן, אדם שהאמונה שלו בביאת משיח על אף שהיא אחד מי"ג עיקרים, אבל הוא לא חי אותה בלב, והוא מרגיש שעולם כמנהגו נוהג וכמו שהיו פעם מלחמות כך גם היום יש מלחמה והעולם בוודאי, או קרוב לוודאי, ימשיך הלאה כפי שהוא, ממילא אין לו ניתוק מהעולם.

יש אופן שהעבודה היא "יזכיר לו יום המוות" ומצד כך יש בני אדם שקשה להם לחשוב על המיתה, אבל האופן הפשוט יותר - שהאדם יחשוב על ביאת משיח, ואם הוא באמת חי את המציאות שאולי היום משיח בא ולפי מצבו היום כך נקבע מדרגתו לנצח, זה גורם שלאט לאט כל הקשר שלו לעולם הולך ונחלש.

אדם שחי כל יום את ההרגשה שאולי זה היום האחרון בחיים, הקושי שלו להתנתק מהעולם הוא הרבה יותר קטן, וממילא יש לו הרבה יותר כח להתחבר למציאות הקדושה, אבל צריך לקחת את הדברים למעשה ולהפנים את יסודי האמונה בבהירות חושית, כי אדם יכול לומר י"ג עיקרים כל יום אחרי שחרית אלפי פעמים במשך עשרות שנים, אבל למעשה הוא לא חי את זה, אבל אם הוא יחיה את זה למעשה הרי שהקשר של האדם לעולם הופך להיות מאד רופף.

לא מדברים בדברים מופשטים, בדברים שרחוקים מבני אדם, באיזה השגות עמוקות נעלמות שצריך להיות בשבילם "יודעי דעים" אלא מדברים על אמונה פשוטה ביותר ורק שהיא אמונה חושית בביאת משיח - שאולי היום האחרון של העולם זה היום, - אם כך, הרי שהקשר של האדם לעולם הופך להיות מאד רופף והרבה יותר קל לחזור ולהתחבר לקדושה.

המשך שאלה: דהיינו שהעבודה היא לא במעשה אלא לקנות בהירות.

תשובה: נגדיר - השורש של העבודה במעשה היא היסוד של קיום הדין וכל מנהגי החסידות והחומרות שישנם, אבל האם להחיש משיח בעבודה למעשה זה להוסיף עוד מצוות? - אי אפשר לומר שזה לא נכון אבל זה לא מביא את האדם למקום הפנימי הזה.

שאלות ותשובות לאחר השיעור: דרשות 140 נח המשיכה אחר המדיה תשפ"ג

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 12>4>2 718.521.5231 USA

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com